

Forfatter: Molbech, Christian Knud Frederik

Titel: BREV TIL: Molbech, Christian FRA: Molbech, Christian Knud Frederik (1853-08-30)

Citation: Molbech, Christian Knud Frederik: "BREV TIL: Molbech, Christian FRA: Molbech, Christian Knud Frederik (1853-08-30)", i *Christian Molbech og hans Søn Christian K. F. Molbech - En Brevveksling*, Museum Tusulanums Forlag, s. 94. Onlineudgave fra Danmarks Breve: <https://tekster.kb.dk/text/letters-001991706-000-shoot-L0019917060000034.pdf> (tilgået 27. juli 2024)

Anvendt udgave: Christian Molbech og hans Søn Christian K. F. Molbech - En Brevveksling

Ophavsret: Materialet er fri af ophavsret. Du kan kopiere, ændre, distribuere eller fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs Public Domain-erklæringen](#)

Gammelgaard, d. 30. Aug. 53.

Kiære Fader!

Det var mig en ubehagelig Overraskelse — men tildeels jo en selvforskyldt — da jeg i Formiddags endelig kom til din Gaard, at jeg ikke længer traf dens Eiermand. Og havde jeg anet din Fraværelse, var jeg vistnok reist lige til Kiøbenhavn, istedetfor, som nu, at standse ved Taastrup. Jeg havde glædet mig til at Du selv skulde gjøre mig bekiendt med din Hauge og dine Marker, og selv først indføre mig paa en Eiendom, der langt har overgaaet min Forventning.

Om Agerjorden og dens Beskaffenhed har jeg ingen Mening, men Huset selv er jo fortræffeligt, Haugen stor og righoldig, og Beliggenheden meer end almindelig smuk. Her findes, synes mig, alle udvortes Elementer til et venligt, fredeligt Landliv; og hvis jeg, der jo nu kommer fra to store Herregaarde, her savner noget: saa er det hverken disses større Omfang — thi her er stort nok til at aande frit — ikke heller Naturomgivelserne—thi her er smukt nok til at Øiet kan glæde sig; jeg savner kun, hvad der jo i saa kort Tid ikke kan bringes tilveie: en vis hyggelig »Wohnlichkeit« i det Indre, og i Haugen noget Orden og Pyntelighed. Thi hvor pittoresk-poetisk end disse tilgroede Gange og sivbevoxede Damme ere, og hvor vel de kunne svare til visse melankolske Stemninger, saa foretrækker jeg dog det aabne, frie, vel vedligeholdte Anlæg, selv om det er noget meer prosaisk — fordi jeg finder sørgmodige Skygger nok i mit Indre og snarere ønsker dem opklarede, end vedligeholdt ved mine Omgivelser. Dette er maaskee s. 9sikke saadan hos dig — men mig faldt disse Tanker ind, da jeg gik nogle Øieblikke alene i din, unegtelig noget forfaldne Hauge, der dog let i en otte Dages Tid maatte kunne oppudsas og »udluftes« efter min Smag.

Disse Linier skriver jeg egentlig kun for at melde dig min Ankomst til Hovedstaden, formodentlig nogle faa Timer efter at Du har modtaget Brevet. Jeg tør nu ikke opsætte længer at vende Blikket igien alvorligt imod den fierne nordiske Ø, som jeg i Vinter skal fortælle om — og vil derfor hellere strax tage ind og træffe de fornødne Forberedelser til mit Arbeide, hvilke da væsentlig bestaae i at tale med Prof. Petersen og laane hans Collegium. Hvis Du da, efter din Bestemmelse, tager herud igien paa Torsdag og bliver til Mandag — vil jeg komme ud igjen paa Løverdags, og vi kunne da følges ad tilbage.

Levvel, til vi, som jeg haaber, om føie Tid sees. — —

Christian.